

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 11. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 464 (Alm. del) efter ønske fra Pia Kjærsgaard (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 464:

Vil ministeren redegøre for myndighedernes indsats for at afsløre herboende flygtninge, der rejser på besøg og ferie i det land, de hævder af være flygtet fra, de såkaldte "ferieflygtninge", og herunder besvare følgende spørgsmål?

1. Hvor mange flygtninge har myndighederne afsløret i at rejse på besøg eller ferie i det land, de hævder at være flygtninge fra i årene 2015 til dato, og hvor mange opholdstilladelser er inddraget på det grundlag?
2. Vil regeringen styrke indsatsen for at få afsløret det snyd, der foregår, når herboende flygtninge rejser på ferie i hjemlandet, og på hvilken måde kan det gøres?
3. Vil regeringen indlede et samarbejde med eksempelvis lande som Sverige og Norge og landene omkring Syrien med henblik på at afdække den trafik, der tilsyneladende foregår, og som er snyd og misbrug af det danske asylsystem?

Svar:

Til brug for besvarelse af spørgsmålet om antallet af sager, hvor udlændingemyndighederne har truffet afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som følge af ferierejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen og Flygtningeævnets. Udlændingestyrelsen har i den forbindelse oplyst følgende:

"1. Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når en flygtning rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at flygtningen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelo-

24. juni 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 8467
Akt-id 1631017

vens § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at flygtningen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Videre fremgår det af udlændingelovens § 19, stk. 3, at en opholdstilladelse kan inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang. Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, skal det tillægges betydelig vægt, at flygtningen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at flygtningen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, selv har skabt en formodning om, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at flygtningen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

2. Udlændingestyrelsen kan løbende blive bekendt med oplysninger om eller indikationer på, at en flygtning med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, har foretaget rejser af kortere eller længere varighed til hjemlandet. Styrelsen kan bl.a. blive bekendt med dette via indberetninger fra politi og kommuner, ligesom det kan fremgå af ansøgninger om familiesammenføring og ansøgninger om forlængelse af asyltilladelser, at flygtninge har foretaget rejser til hjemlandet.

Når Udlændingestyrelsen bliver bekendt med eller ser indikationer på, at en flygtning har foretaget rejser til hjemlandet, vurderer styrelsen, om der er grundlag for at inddrage den pågældendes opholdstilladelse. I givet fald indkaldes flygtningen til en samtale, hvor det søges belyst, om den pågældende har foretaget rejser til hjemlandet, og om forholdene, der har begrundet flygtningens opholdstilladelse, derved har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer asylbegrundende forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Såfremt det kan lægges til grund, at en flygtning har været rejst til hjemlandet er der en formodning for, at forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig. Det er herefter op til flygtningen selv at sandsynliggøre, at den pågældende fortsat risikerer asylbegrundende forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Det bemærkes, at det forhold, at en flygtning har været rejst til sit hjemland, ikke nødvendigvis i sig selv er udtryk for, at flygtningen ikke længere risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden til sit hjemland. Der lægges ved vurderingen heraf bl.a. vægt på, om flygtningen har oplevet konflikter under sit ophold i hjemlandet, hvor i hjemlandet flygtningen har opholdt sig, begrundelsen for rejsen, om flygtningen har

haft et anerkendelsesværdigt formål med rejsen, og om flygtningen vil kunne udsendes til sit hjemland, jf. udlændingelovens § 31.

Efter udlændingelovens § 31 må en udlænding ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

3. I forbindelse med oprettelse af en inddragelsessag modtager og indhenter Udlændingestyrelsen en række oplysninger til brug for sagsbehandlingen. Disse oplysninger findes fx i samtalereferater, breve og dokumenter og indgår i styrelsens behandling af den konkrete inddragelsessag. Oplysningerne er opbevaret i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem, men det er kun en delmængde af oplysningerne, der registreres som metadata i det elektroniske sagsbehandlingssystem, og som derfor kan udtrækkes til statistiske oversigter. Metadata kan fx være ansøgningsdato, ansøgerens navn, afgørelsens udfald og lignende.

Oplysninger om flygtningens rejse til hjemlandet er ikke registreret som metadata i sagsbehandlingssystemet på en sådan måde, at oplysningerne kan udtrækkes statistisk. Det er derfor ikke muligt på baggrund af registreringsgrundlaget at oplyse, hvor mange flygtninge der har foretaget rejser til hjemlandet. Det er heller ikke muligt at udtrække statistiske oversigter over afgørelser om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser meddelt til flygtninge, der er truffet med henvisning til flygtningens rejse til hjemlandet, på baggrund af registreringsgrundlaget i det elektroniske sagsbehandlingssystem.

Udlændingestyrelsen har i stedet foretaget en manuel gennemgang af afgørelser truffet af styrelsen i 1. instans om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af flygtninges opholdstilladelser i perioden 1. januar 2015 til 19. maj 2021.

Udlændingestyrelsen kan oplyse, at styrelsen i den nævnte periode har truffet 9 afgørelser om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en flygtninges opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7 med henvisning til den pågældendes rejse til hjemlandet.

Opgørelsen for 2015-2020 er endelig, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem og en efterfølgende manuel gennemgang. Opgørelsen for 2021 er foreløbig, opgjort på baggrund af registreringer i det elektroniske

sagsbehandlingssystem pr. 19. maj 2021 og en efterfølgende manuel gennemgang.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem, og ikke som et egentligt statistiksystem.

4. Som en del af aftalen om finansloven for 2018 skulle Udlændingestyrelsen foretage en stikprøvekontrol af en række ansøgninger om forlængelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser i 2018 med henblik på at afdække eventuelle sager om flygtninges rejser til hjemlandet.

Udlændingestyrelsen har i den forbindelse truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse i 4 sager, men disse afgørelser blev ikke truffet under henvisning til en rejse foretaget til hjemlandet. I 3 af sagerne blev afgørelsen truffet på baggrund af ændrede forhold, og i 1 af sagerne blev afgørelsen truffet på baggrund af svig.

Opgørelsen er endelig, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem og en efterfølgende manuel gennemgang.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem, og ikke som et egentligt statistiksystem.

Udlændingestyrelsen bemærker, at der i flere af de kontrollerede sager var indikationer på, at en flygtning havde foretaget rejser til hjemlandet, primært på baggrund af fund på de sociale medier. Da der imidlertid er en stor usikkerhed forbundet med verificeringen af disse oplysninger, var det i de pågældende sager ikke muligt for styrelsen at lægge til grund, at de pågældende flygtninge havde foretaget rejser til deres hjemlande.

Det vil forudsætte en omfattende og ressourcekrævende manuel gennemgang af sagerne, hvis antallet af sager, hvor der har været indikationer på, at en flygtning har foretaget rejser til hjemlandet, skal opgøres. Udlændingestyrelsen har ikke fundet anledning til at sætte en sådan manuel gennemgang i værk til brug for besvarelsen.”

Flygtningenævnet har oplyst følgende:

”En manuel gennemgang af Flygtningenævnets praksis vedrørende inddragelse af opholdstilladelser på grund af ferierejser og lignende til hjemlandet for perioden fra 1. januar 2016 til 19. maj 2021 viser, at

Flygtningenævnet har truffet afgørelse i ni sager, heraf fem stadfæstelser, tre omgørelser og en hjemvisning.”

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet om muligheden for at føre kontrol med flygtnings rejser til hjemlandet indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen anmodet Københavns Politi om et bidrag. Københavns Politi har oplyst, at der findes to kategorier af tredjelandstatsborgere med dansk opholdstilladelse, som Københavns Politi erfaringsmæssigt antræffer i forbindelse med grænsekontrollen:

- a) tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et dansk konventions- eller fremmedpas – svarende til en dansk opholdstilladelse – som indebærer, at tredjelandstatsborgeren ikke må rejse til hjemlandet, og
- b) tredjelandstatsborgere med dansk opholdstilladelse, der sammen med et nationalitetspas giver tilladelse til grænsepassage. Den danske opholdstilladelse er gyldig, så længe tredjelandstatsborgeren ikke opgiver sin bopæl eller opholder sig uden for Danmark i mere end seks på hinanden følgende måneder. Er opholdstilladelsen meddelt med henblik på varigt ophold, og har tredjelandstatsborgeren boet i Danmark i mere end to år, er opholdstilladelsen dog gyldig, så længe tredjelandstatsborgeren ikke opholder sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Københavns Politi bemærker, at der til denne persongruppe kan være knyttet en rejsebegrænsning. Rejsebegrænsningen fremgår imidlertid ikke af den danske opholdstilladelse.

Det følger af Schengengrænsekodeks artikel 8, stk. 3, at en tredjelandstatsborgere med dansk opholdstilladelse skal underkastes indgående ind- og udrejsekontrol.

Københavns Politi har oplyst, at indrejsekontrollen i praksis fungerer som følger:

- 1) Der foretages en kontrol af, om det foreviste rejsedokument giver ret til grænsepassage, og om tredjelandstatsborgeren er rette indehaver af det foreviste rejsedokument.
- 2) Rejsedokumentet scannes, og tredjelandstatsborgerens identitet kontrolleres i nationale og internationale databaser. Heri

indgår ligeledes udlæsning af chippen i rejsedokumentet kombineret med indrejsespørgsmål, der har til formål at afdække, hvor tredjelandstatsborgeren indrejser fra. Desuden kan der forekomme en kontrol af boardingkort.

- 3) Der foretages en kontrol af ind- og udrejsestempler (herunder manglende stempler) i rejsedokumentet med henblik på at afdække, hvor tredjelandstatsborgeren har været, og hvor længe pågældende har været udrejst af Danmark. Rejsedokumentet undersøges i den forbindelse for nylige stemplinger, der kan dokumentere, om tredjelandstatsborgeren har været i hjemlandet og/eller har været udrejst i mere end seks eller 12 på hinanden følgende måneder. Forefindes der stempler fra hjemlandet, eller påviser stemplerne, at tredjelandstatsborgeren har opholdt sig uden for Danmark i mere end den tilladte tidsgrænse, vil disse forhold blive undersøgt nærmere.
- 4) Hvis alle indrejsebetingelser vurderes at være opfyldt, afsluttes indrejsekontrollen med et dansk indrejsestempel.

Københavns Politi har endvidere i forhold til udrejsekontrollen bemærket, at der ikke er fastsat krav om, at en udrejsekontrol skal omfatte en undersøgelse af, hvor en tredjelandstatsborger udrejser til, herunder om en tredjelandstatsborger med dansk opholdstilladelse rejser til hjemlandet.

Københavns Politi har herefter oplyst, at såfremt det konstateres, at en tredjelandstatsborger har forbrudt sig mod en rejsebegrænsning eller overskredet grænsen for, hvor længe den pågældende kan være udrejst af Danmark, vil dette blive indberettet til Udlændingestyrelsen.

Ligeledes vil Udlændingestyrelsens ud- og afvisningsvagt straks blive kontaktet i de tilfælde, hvor en dansk opholdstilladelse er bortfaldet eller inddraget, jf. udlændingelovens §§ 17 og 19, med henblik på en bekræftelse af inddragelsen/bortfaldet og en afvisning af tredjelandstatsborgeren.

Københavns Politi har endelig oplyst, at politikredsen i det omfang, det er muligt, foretager underretning af tyske og svenske grænsemyndigheder, hvis det er Københavns Politis opfattelse, at en tredjelandstatsborger har anvendt tyske eller svenske rejsedokumenter med rejsebegrænsning på vej til eller fra det pågældende hjemland. I de tilfælde, hvor tredjelandstatsborgeren er bosiddende i et Schengenland, som ikke er Tyskland eller Sverige, tilstræber Københavns Politi ligeledes at indberette dette til det pågældende lands grænsemyndigheder.

Rigspolitiet har tilbage i juni 2018 udarbejdet et nationalt gældende Actioncard om overtrædelse af rejsebegrænsninger med henblik på at optimere og ensrette politiets behandling af sager herom.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at Rigspolitiet som en del af sit tilsyn med grænsekontrolområdet endvidere løbende foretager en vurdering af, hvilke indsatser der lokalt kan gøres for at optimere politiets kontrol af ind- og udrejsende over grænserne.””

4. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan endelig oplyse, at ministeriet ikke tidligere har drøftet problemstillingen vedrørende flygtninges ferierejser til hjemlandet eller tidligere opholdsland med Sverige, Norge eller landene omkring Syrien og på nuværende tidspunkt er der heller ikke konkrete planer om at bringe spørgsmålet op med andre lande.

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen